

Υπόθεση T-114/06 R

Globe SA

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Δημόσιες συμβάσεις — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — *Fumus boni juris* — Επείγον»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2006 II - 2630

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — «Fumus boni juris» — Σωρευτικές προϋποθέσεις — Στάθμιση του συνόλου των διακυβευομένων συμφερόντων
(Άρθρο 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)*
- 2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί δημοσίων συμβάσεων
(Άρθρο 242 ΕΚ)*

3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί δημοσίων συμβάσεων
(Άρθρο 242 ΕΚ)
4. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί δημοσίων συμβάσεων
(Άρθρο 242 ΕΚ)

1. Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τις περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται αν δεν συντρέχει μία από αυτές. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων σταθμίζει επίσης, κατά περίπτωση, τα εμπλεκόμενα συμφέροντα. Επιπλέον, στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εξετάσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων, καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την ανάγκη της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων.
 2. Ναι μεν δεν απόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να αποφασίσει επί των μέτρων που θα μπορούσε να λάβει η Επιτροπή προς εκτέλεση ενδεχόμενης αποφάσεως ακυρώσεως, πλην όμως η γενική αρχή του δικαίου περί πλήρους και αποτελεσματικής έννομης προστασίας προϋποθέτει την εξασφάλιση της προσωρινής προστασίας των πολιτών, αν αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της μέλλουσας οριστικής αποφάσεως και προκειμένου να αποφευχθούν οι ελλείψεις στην έννομη προστασία που παρέχουν τα κοινοτικά δικαιοδοτικά όργανα.
- Στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, πρέπει επομένως να εξετάζεται αν, έπειτα από ενδεχόμενη ακυρωτική απόφαση, η πιθανότητα για την Επιτροπή να διοργανώσει νέα διαδικασία διαγωνισμού θα παρείχε τη δυνατότητα αποκαταστάσεως της ζημίας που προβάλλει ο αιτών και, σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, να εκτιμηθεί αν ο αιτών θα μπορούσε να αποζημιωθεί.

(βλ. σκέψεις 26-27)

(βλ. σκέψεις 104-105, 107)

3. Αν ο αιτών απώλεσε την ευκαιρία να συνάψει δημόσια σύμβαση στο πλαίσιο κοινοτικής διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών και είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να προσδιορισθεί ποσοτικώς και, κατά συνέπεια, να αποτιμηθεί με επαρκή ακρίβεια η ζημία που προκύπτει από την εν λόγω απώλεια, μπορεί αυτή να θεωρηθεί ως λίαν δυσχερώς επανορθώσιμη ζημία. Αυτό ισχύει, επίσης, στην περίπτωση που είναι πολύ δύσκολο, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της κάθε υποθέσεως, να προσδιορισθεί ποσοτικώς η αξία ενός ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος και, κατά συνέπεια, να αποτιμηθεί με επαρκή ακρίβεια η ζημία που προκύπτει από την απώλεια της ευκαιρίας συνάψεως της συμβάσεως αυτής.

(βλ. σκέψεις 118, 127)

4. Η απώλεια της ευκαιρίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και εκτελέσεως του αντικειμένου της είναι συνυφασμένη με τον αποκλεισμό από την επίμαχη διαδικασία διαγωνισμού και δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι συνιστά, καθεαυτή, σοβαρή ζημία, χωρίς να απαιτείται να αξιολογηθεί συγκεκριμένα η σοβαρό-

τητα της προσβολής που προβάλλεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, μόνον εφόσον ο αιτών αποδείξει με επαρκή νομικά επιχειρήματα ότι θα μπορούσε να αντλήσει αρκετά σημαντικά πλεονεκτήματα από τη σύναψη της συμβάσεως και την εκτέλεση του αντικειμένου της, στο πλαίσιο της προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η απώλεια της ευκαιρίας να του ανατεθεί η εν λόγω σύμβαση και να την εκτελέσει του προκάλεσε σοβαρή ζημία.

Όταν ο αιτών είναι επιχείρηση, η σοβαρότητα μιας υλικής ζημίας πρέπει να εκτιμάται με κριτήριο, μεταξύ άλλων, το μέγεθος της εν λόγω επιχειρήσεως, χωρίς να μπορεί πάντως να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο η σοβαρότητα της ζημίας να πρέπει επίσης να αξιολογηθεί βάσει άλλων κριτηρίων, όπως η βαρύτητα της προσβολής των μεριδίων αγοράς ή η σοβαρότητα της αλλαγής της ανταγωνιστικής θέσεως της επιχείρησεως.

(βλ. σκέψεις 131-132, 134-135)